

LENINA KAROGS

Iznāk kops 1950. gada
29. martā
Maksā 3 kop.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

Nr. 87 (5936)
SESTDIEN,
1989. gada 22. jūlijs

Latvijas KP rajona komitejā

Pastiprināt mutvārdu agitācijas darbu

Ideoloģiskais darbs, tai skaitā arī mutvārdu agitācijas, šodien, demokrātijas un atklātuma laikā, partijas pirmorganizāciju darbībā ieņem svarīgu vietu. Komunistiem vairāk jāiet tautā. Atklāti jārunā ar cilvēkiem par vissaspiejušākajiem jautājumiem.

Kārtējā partijas rajona komitejas biroja sēdē izskatīja jautājumu par M. Gorkija kolhoza partijas pirmorganizācijas devumu mutvārdu

agitācijas darbā.

Samērā liela uzmanība saimniecībā pievērsta strādājošo ekonomiskajai izglītošanai. Sagaidot PSRS tautas deputātu vēlēšanas, darbojās 30 cilvēku liels agitkolektīvs. Nopietni strādā Zinību biedrības pirmorganizācija Galēnu astoņgadīgās skolas pedagoges V. Pudules vadībā. Jautājums par iedzīvotāju politisko audzināšanu apspriests partijas sapulcē.

Taču mutvārdu agitācijas

darbam kolhoza un ciema ļaužu vidū pagaidām nav mērķtiecīga rakstura un noteiktas sistēmas. Netiek rīkotas vienotās politdienas. Zemā līmenī un novecojusi ir uzskatāmā agitācija.

Partijas pirmorganizācijai mutvārdu agitācijas darba pastiprināšanai jāmeklē jaunas formas: diskusijas, tikšanās pie «apaļā galda» u. c., vairāk šajos pasākumos jāiesaista komunisti. Biežāk jātiekas ar rajona vadošajiem darbiniekiem.

Partijai — papildinājums

Partijas rajona komitejas biroja sēdē apstiprināti partijas pirmorganizāciju lēmumi par jaunu biedru uzņemšanu PSKP rindās.

Savu turpmāko dzīvi ar partiju nolēmis saistīt 24. ceļu remontu un būvniecības

pārvaldes galvenais inženieris V. Akentevs. Par pilntiesīgiem komunistiem kļuvuši kolhozagrofirma «Sarkanais Oktobris» PSKP biedru kandidāti: strādnieks V. Viškers un konstruktoru biroja gal-

venais inženieris M. Kuzņecovs. PSKP biedru kandidāta stāžu sekmīgi izgājis un uzņemts biedros Rušonas ciema izpildkomitejas priekšsēdētājs A. Soldāns.

J. GURGONS

Ko spēj slaucējas?

Ja govīs labi baro, kopj, cik tās mūsu apstākļos var izdot piena? Daudz. Par to liecina pusgada

darba rezultāti agrofirmā «Sarkanais Oktobris».

A. Juganova kompleksā «Progress-1» aprūpē 26 melnraibās govīs un no katras sešos mēnešos izslaukusi vidēji 4815 kilogramus piena. F. Daniļovas devums ir 4386 kilogrami (pluss ar pagājušo gadu 978 kilogrami) piena no govīm. M. Lazareva pusgadā panā-

kusi 4102 kilogramu izslaukumu no katras piena devējas.

Augsti izslaukumi ir arī no Latvijas brūnajām govīm. J. Bahanova no Duntīšku fermas pusgadā no katras ieguvusi 3043 kilogramus piena, L. Fjodorova no Zabeģiem — 3675 kilogramus.

P. AVOTS

● Kolhozā «Vārķava» vērojama mehanizatoru paaudžu maiņa. Te strādā daudz jaunu un enerģisku cilvēku.

Starp viņiem — arī I. iecirkņa mehanizators Aivars Bojārs — «līdz kaulam» vietējais un labs darba darītājs.

Katra sezona nāk ar jauniem darbiem. Nupat vēl laiks steidzināja siena vālā. Bet nu jau jāgatavojas salmu pārvadāšanai. Un tiešā priekšniecība var neraizēties — Aivars savu uzdevumu veiks labi un savlaicīgi. Ka parasti

J. ZANDES foto

Robežlīnija Latvijas vēsturē

AR KO TAD Latvijas vēsturē iegājis 1940. gada 21. jūlijs? Šajā datumā pulksten 12 svinīgi dekorētās Nacionālā teātra telpās atklāja jaunievēlētās Latvijas Tautas saeimas pirmo sesiju. Tai bija jālemj par Latvijas tautai ārkārtīgi svarīgiem jautājumiem.

Sīs saeimas sanāksšanu noteica A. Kirhenšteina vadītā, ar Staļina emisāra A. Višinska gādību tapušā Ministru kabineta 4. jūlija sēdes lēmums:

«1) Nekavējoties izdarīt saeimas vēlēšanas saskaņā ar Latvijas republikas satversmes 6. pantu vispārējās, vienlīdzīgas, tiešas, aizklātas un proporcionālas balsošanas ceļā;
2) Noteikt saeimas vēlēšanu laiku 1940. g. 14. un 15. jūlijā;
3) Pieņemt vēlēšanu likumu un viņu nekavējoties izvest dzīvē.»

Pārsteidzoši iss bija priekšvēlēšanu kampaņas termins — tikai divpadsmit dienas tika dotas vēlēšanu sagatavošanai.

Centrālā vēlēšanu komisija, kas nodibināta 4. jūlijā ar bijušo socialistu A. Buševiču priekšgalā, noteica 8. — 10. jūliju par tām trim dienām, kad iesniedzami kandidātu saraksti saeimas vēlēšanām. Tātad kādas piecas dienas bija to politisko spēku rīcībā, kas gribēja piedalīties vēlēšanās.

Bet tā kā izrādījās, ka ir arī citi spēki, kas līdz ar darba tautas bloku, ko vadīja Latvijas Komunistiskā partija, gribēja piedalīties vēlēšanās, tad centrālā vēlēšanu komisija izdeva papildu noteikumus par kandidātu sarakstu iesniegšanas kārtību. Diez vai to varēja uzskatīt par likumīgu soli, jo jaunajā vēlēšanu likumā šādi noteikumi nebija ietverti.

Centrālā vēlēšanu komisija pieprasīja no katra politiskā spēka, kas iesniedza savu deputātu kandidātu sarakstu, vēlēšanu platformas iesniegšanu un pierādījumu, ka šī

vēlēšanu platforma darīta pieejama vēlētajiem, respektīvi — publicēta.

Grupējumi, kas izvirzīja alternatīvos sarakstus, sadūrās ar savu priekšvēlēšanu platformu publicēšanas grūtībām, kas deva iespējas centrālajai vēlēšanu komisijai noraidīt šos sarakstus. «Demokrātisko» latviešu vēlētajū saraksts Rīgā tika noraidīts, kā ieganstu minot apstākli, ka saraksta atbalstītāji, cenšoties panākt tā reģistrāciju centrālajā vēlēšanu komisijā, parakstījušies uz baltām papīra lapām, kur nemaz visi saraksta kandidāti nav tikuši uzrādīti, un tamlīdzīgi.

Saeimas sēdē 23. jūlijā A. Buševics ziņoja, ka «bija iesniegts pavisam 17 sarakstus».

No tiem deviņi saraksti bija tikai ar vienu kandidātu. No pārējiem astoņiem sarakstiem centrālā vēlēšanu komisija par derīgiem atzina piecus, proti, darba tautas bloka sarakstus, pa vienam katrā vēlēšanu apgabalā, bet pārējos trīs atzina par nederīgiem. Šie trīs saraksti bija vietēja rakstura. Viens no tiem bija domāts Kurzemes apgabalam, to bija sastādījuši Mērsraga pagasta iedzīvotāji. Otrs bija nācis no Latgales un bija domāts tikai Latgales apgabalam, bet trešais attiecās uz Rīgu. Aiz formāliem defektiem kā neatbilstošus likuma un instrukciju noteikumiem centrālā vēlēšanu komisija šos sarakstus noraidīja.

Tādēļi saeimas vēlēšanas kļuva par vienkāršu nobalsošanu un šai ziņā stipri vien atgādināja staļiniskās PSRS Augstākās Padomes vēlēšanas.

A. Buševics savā ziņojumā atzīmēja, ka centrālajā vēlēšanu komisijā pienākuši iesniegumi, ka «dažos gadījumos vēlēšanu telpas bijušas nepietiekamas, attiecino to uz slēgtajām telpām, kur varētu sarakstu svītrot vai citādi sabojāt».

Oficiālajā paziņojumā bija teikts, ka vēlēšanās piedalījās 94,8 procenti balsstiesīgo vēletāju un 97,8 procenti no viņiem balsoja par darba tautas bloku.

Šie lieli aktīvo vēletāju skaitļi izraisīja šaubas, it īpaši, ja atceramies, ka saeimas vēlēšanās Latvijas republikā nodoto balsu skaits bija svārstījies ap 80 procentiem. Sevišķi lielu pārsteigumu rada apgalvojums, ka Vidzemē vēlēšanās piedalījušies 101,3 procenti (!) balsstiesīgo vēletāju. A. Buševics meģināja to izskaidrot tā, ka atpūtnieki no Rīgas devušies uz Rīgas jūrmalu un balsojuši tur, tā palielinot Vidzemē nodoto balsu procentu.

Tāpat arī Kuldīgā un Saldū vēlēšanās tika nodots vairāk balsu, nekā tur bija balsstiesīgo iedzīvotāju reģistrēts 1935. gadā. Atzīmēsim arī, ka no Kuldīgas 1939. gada rudenī aizbrauca visai daudz baltvāciešu.

Šie fakti liek saeimas vēlēšanu rezultātus vērtēt visai kritiski un izteikt viedokli, ka šīs vēlēšanas tomēr nenorisinājās pietiekami demokrātiskos apstākļos.

Kaut arī darba tautas bloka politiskā platforma tika publicēta 1940. gada 6. jūlijā, jāatzīmē, ka tajā nebūt netika skarti tie jautājumi, kurus risināja tautas saeima savā pirmajā sesijā. Darba tautas bloka platformā nebija ne prasības pēc padomju varas Latvijā, ne tās iestāšanās PSRS sastāvā (ārpolitikas jomā tika prasīta «stipra, nesagraujama savienība starp Latvijas republiku un Padomju Sociālistisko Republiku Savienību»), ne arī zemes, lielo uzņēmumu un banku nacionalizācija. Latvijas darba tautas bloks aicināja vēletājus balsot par tā prasībām, uzsverot, «ka tikai šo prasību izpildīšana nodrošinās mūsu tautai brīvību, neatkarību un laimi, mūsu valsts neaizskaramību, mūsu tēvzemes uzplaukumu un slavu».

Nevar apgalvot, ka LKP būtu tolaik pret padomēm. 1940. gada 23. jūnija «Cīņā» publicētajā ievadrakstā tiek runāts par strādnieku deputātu padomju organizēšanu Rīgā un citās Latvijas pilsētās. Arī 5. jūlija manifestācijā parādās daži lozungi, kas prasa Padomju Latviju. Un tomēr vēlāk līdz pat saeimas vēlēšanu noslēgumam prasība pēc padomēm Latvijā no LKP dokumentiem pazūd. Tās nebija arī darba tautas bloka platformā.

Salīdzinot to ar tautas saeimas pirmās sesijas lēmumiem, var apgalvot, ka vēletāji zināmā mērā tika dezorientēti.

18. jūlija masu demonstrācijās Rīgā un citur Latvijā no jauna tika izvirzīts Padomju Latvijas lozungs un prasīta Latvijas iestāšanās (tolaik populārāks bija termins «pievienošana») PSRS. Tādā gaisotnē sanāca tautas saeima savā pirmajā sesijā. Jāatzīmē, ka jaunā tautas saeima ārkārtīgi operatīvi izlēma Latvijas tautai vitāli svarīgu jautājumu. Tā pirmajā dienā tika izšķirti organizatoriskie jautājumi, tika akceptēti ministru prezidenta A. Kirhenšteina ziņojums par valdības darbību, jautājums par valsts varu Latvijā un par Latvijas iestāšanos PSRS. Paguva arī pieņemt telegrammas J. Staļinam un V. Molotovam un nolāst veselū virkni apsveikuma telegrammu.

Par A. Kirhenšteina ziņojumu debatēs nerunāja neviens deputāts, pēc LKP CK sekretāra Z. Spures ziņojuma par valsts varu, kurā viņš pārliecināti apgalvoja, ka «saeima no šī brīža pasludinās padomju varas nodibināšanos visā Latvijas teritorijā», debatēs uzstājās trīs runātāji. J. Vecvagars, kas gan nebija deputāts, bet Kurzemes divīzijas politiskais vadītājs, armijas vārdā prasīja nojaukt robežu starp Latviju un PSRS. Pēc viņa vārdu ņēma iekšlietu ministra vietnieks V. Latkovskis, kurš, patei-

Komjaunatne: pārbūve, meklējumi**Domubiedri**

Jauniešu saimnieciskā aprēķina apvienība «Sojuz» radās komjaunatnes Liepājas pilsētas komitejā 1989. gada martā. Taču šīs organizācijas naudas apgrozība jau pirmajos darba mēnešos bija 100 tūkstoši rubļu. Apvienības «Sojuz» administrācija, ko veido direktors Sergejs Paršins, ekonomists Viktors Daļiņš un grāmatvede Nataša Makarenko, uzskata, ka šīs organizācijas uzdevums ir padarīt interesantāku, saturīgāku un labāku liepājnieku dzīvi.

...Savā laikā komjaunatnes pilsētas komitejas instruktors Sergejs Paršins atteicās no piedāvājuma kļūt par valsts apdrošināšanas nodaļas priekšnieku. Un ne jau tāpēc, ka baidījās uzņemties atbildību. Jau sen gribējās nodarboties ar patiesi konkrētu darbu. Viņa izveidotais kooperatīvs «Agro», kas pilsētā organizēja koncertdarbību, kļuva par apvienības «Sojuz» priekšteci. Tagad «Agro» ir saimnieciskā aprēķina brigāde, kas ietilpst jauniešu apvienībā. Bet pavisam tajā ir...

— To ir grūti pateikt, jo mūsu organizācija nemitīgi paplašinās, — stāsta Sergejs Paršins. — Un tā laikā ir apvienības īpatnība. Jaunieši nāk pie mums ar vēlēšanos labi pastrādāt un labi nopelnīt.

Viņu vēlmes un ieceres ir visdāzādākas. Kaut vai Vjačeslava Fāriona ideja par saimnieciskā aprēķina jauniešu frizētavas iekārtošanu. Ar šo priekšlikumu viņš atnāca uz apvienību. Seit viņam sniedza ne vien morālu atbalstu, bet arī palīdzēja sameklēt neizmantotu telpu un izsniedza pabalstu tās remontam. Un drīzumā jaunajiem

liepājniekiem pakalpojumus sniegs jaunā frizētava.

Viņus gaida vēl viens jauninājums — veikals. Tiesa, šis iecerēs detaļas jaunieši, pagaidām neizpauž. Taču viens ir skaidrs: šeit jauniešiem piedāvās preces, ko izgatavojuši viņi vienaudži.

Tas viss būs nākotnē. Bet tagad «Sojuz» virsvadībā strādā, piemēram, saimnieciskā aprēķina brigāde, kuras locekļi no pamaldarba brīvā laikā pilda valsts pasūtījumu — izgatavo klavieru rāmjus. Viena svarīga detaļa. Entuziasti, kas ietilpst apvienībā «Sojuz», piedāvā savus pakalpojumus par mērenu samaksu. Dārzenu sagatavošanu brigādes locekļu galvenais princips ir šāds: cena — ne augstākas par valsts cenām. Bet cik daudz labu darbu ierakstījusi savā kontā apvienība tādā svarīgā lietā kā gādība par interesantu brīvā laika pavadīšanu! Iesaistot radošo jaunatni, tā piedāvā koncertprogrammas. Kopā ar komjaunatnes pilsētas komiteju «Sojuz» aktīvi piedalījās pilngadības svētku organizēšanā. Tā tika atjaunota aizmirstā tradīcija. Taču šeit domā arī par jaunām. Notiek gatavošanās konkursiem «Mis Liepāja» un «Mis Kurzeme».

— Mums ir daudz ideju. Un katrā no tām palīdz jauniešiem realizēt savas iespējas, bet komjaunatnei — izmantot neatklātas rezerves, — teica Sergejs Paršins. — Esmu pārliecināts, ka komerciālā darbība iesaistīs komjaunatnē radošus un ar iniciatīvu apveltītu jauniešus, palīdzēs atveselot šo organizāciju.

LATINFORM

Jersikieši — laureāti

● Aizvadītās nedēļas nogalē Madonas rajona Mengelē noritēja 3. republikas lauku kapelu salidojums.

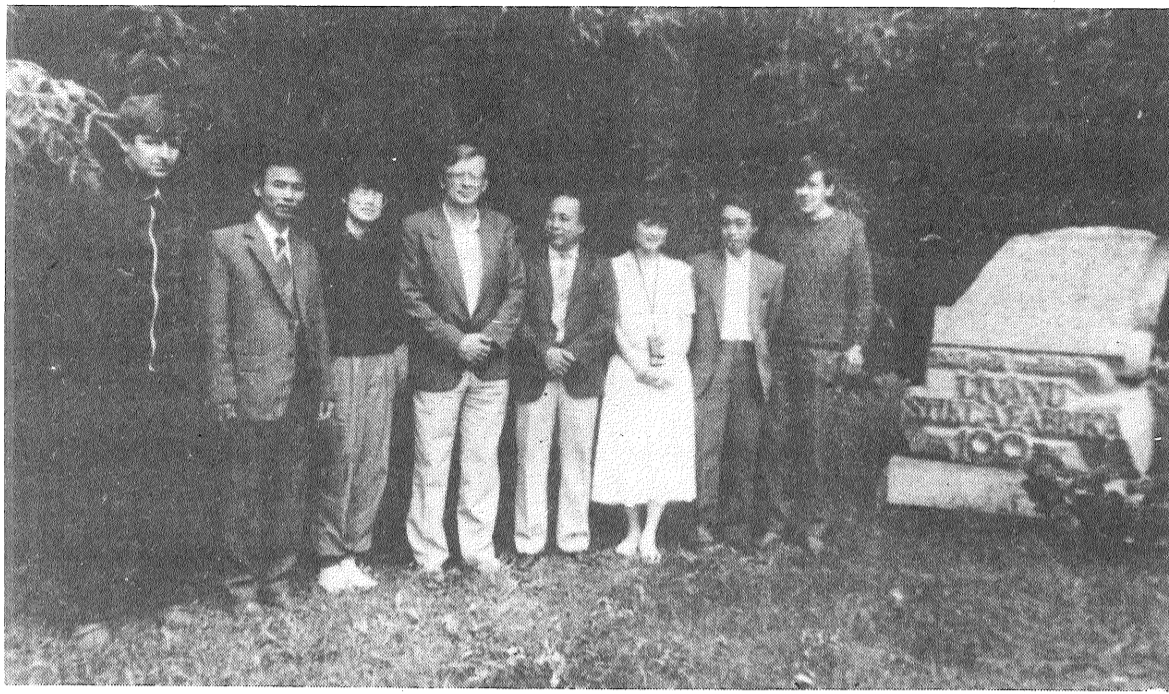
Desmit labāko Latvijas zonas kolektīvu vidū bija arī zonas skates uzvarētāja — Jersikas lauku kapela (vadītājs Gunārs Luriņš).

Arī šī koncertskate, kad kapelu uzstāšanos brīvdabas estrādē vērtēja ne vien žūrija, bet arī daudzi jo daudzi skatītāji un tautas muzikas cienītāji, jersikiešiem izrādījās veiksmīga.

Jersikas lauku kapela ierindojās piecu labāko Latvijas lauku kapelu skaitā, kuras tika apbalvotas ar laureātu diplomiem.

Rudenī Jersikas kapelu gaida ceļojums uz Rostoku Vācijas Demokrātiskajā Republikā. Tas būs pirmais mūsu rajona kolektīvs, kas uzstāsies ārzemēs, Latvijas sadraudzības dienās.

B. MIKĀNE

Dananga —**Līvāni:****arvien tuvāk un tuvāk**

VIENĀ no laikrakstiem man gadījās, manuprāt, atbilstošs salīdzinājums: eiropieša parādīšanās Hošēmīnas ielās rada efektu, kas līdzinās nēģera klātbūtni Voronežā. Atcerējos to tāpēc, ka redzēju, kā līvānieši noskatījās pakal trim cienīga izskata, nenoteikta vecuma vīriešiem un divām simpātiskām jauniem ar spīgti izteiktu aziātisku ārejo izskatu un mums pavisam nesaprotamu runas veidu. Turisti? Šoreiz nē. Jau gandrīz nedēļu viņi ir Līvānu stikla fabrikas ciemiņi, un šis brauciens nav nejausība.

Mūsu laikraksts jau divas reizes ziņoja par lietišķiem sakariem starp Līvānu stikla fabriku un Vjetnamas pilsētu Danangū. Kaut gan, būtībā sakaru tad vēl nebija, bija J. Skreivera un I. Sņikera «izjūgājēni»

Vjetnamā. Tagad Vjetnamas delegācija ir Līvānos.

Laikam, mēs ar fotogrāfu zināmā mērā esam pārkāpuši starptautisko etiķi, parādīdamies pārrunu kabinetā abu pušu lietišķas sarunas karstākajā brīdī. Taču viesu laipnie smaidi, viņu acimredzamā gatavība atbildēt uz jautājumiem deva cerības tam, ka mūsu stāvoklis nav tik neapspūkams.

Galvenais sarunu biedrs — viņš ir arī delegācijas vadītājs, tāpat arī Danangas politehniskā institūta rektors — Fan Ki Fungss. Pamatā ar viņu un divu tulkotāju palīdzību (abas meitenes, starp citu, ir Maskavas Valsts starptautisko attiecību institūta studentes) arī bija izteikti vjetnamiešu draugu iespaidi par pilsētu.

Uzskatu, ka arī lasītājam būs interesanti tos zināt. Izrādās — nekas cilvēciskais mums nav svešs, neatkarīgi no ādas krāsas. Kā nepasmāidīt par ciemiņu atziņām, ka pēc fabrikas apmeklēšanas viņi tūlīt pat devās uz universālveikalu (neskaitot, protams, restorānu un pasta). «Nu, un kā?» Nabaga vjetnamieši! Tik rūpīgi viņi meklēja vārdus, lai neapvainotu saimniekus. It kā sanāca.

Cenšoties kaut kā «kompensēt» par universālveikalu, viesi tūlīt pat

pasteidzās apliecināt, ka fabrikas viesnīcā viņi guļ ļoti labi, un uzskata, ka tas ir tīrā (!) gaisa, rezultatīvu pārrunu un labu attiecību ar viesmīlīgajiem saimniekiem ietekmē. Kā paši atzinās, fabrikas šoferis Jānis Viksna viņiem ir kā savējais.

Attiecībā uz sarunas lietišķo pusi, tad delegācijas viedoklis šajā sakarībā ir tāds (saprodamu iemeslu dēļ nevaru apsolīt, ka viņu teiktis būs vārds vārdā):

— Ja pārrunas turpināsies tādā garā arī turpmāk, tad līgums par sadarbību starp mums un fabriku noteikti būs noslēgts, neskatoties pat uz sagaidāmajām grūtībām. Starp citu, mums ļoti patīka Līvānu stikla izstrādājumi, ceram to izlaidi ieviest pie mums, Danangā. Domājam, ka fabrikas vadītāji kļūs par mūsu uzticamiem partneriem, redzu, ka uzticēsimies viens otram pilnīgi.

Laiks ir atvadīties, nav pieņemts veļīgi šķiest lietišķu cilvēku laiku. Atvadoties, palūdzām nofotografēties par piemiņu. Un uz jaunu satikšanos Līvānos!

I. KOROĻOVA

N. KALMIŅA foto

Robežlīnija Latvijas vēsturē

1. lpp.

cies Staļinam par to, ka latviešu tauta pasargāta no kara vētrām un atbrīvota no plutokrātu varas, atzīmēja, ka visās tautas masu demonstrācijās un dažādu tautas sapulču un organizāciju rezolūcijās tiek prasīta Padomju Latvija un tās iestāšanās PSRS. «Vai mēs te vēl šaubīsimies un citu ceļu meklēsim?» retoriski jautāja deputātiem iekšlietu ministra biedrs un tūdaļ viennozīmīgi atbildēja: «Nē! Cita ceļa nedrīkst būt! Mums jāpilda tautas gribā!».

Pēc viņa runāja F. Degļavs, kurš arī atbalstīja iepriekšējo viedokli. Uzstājās vēl Ludzas apriņķa pilsoņu, Latgales, Vidzemes un Kurzemes apgabalu strādnieku un zemnieku delegāciju pārstāvji, kas tāpat prasīja Padomju Latviju un tās pievienošanu PSRS.

Atklātā balsošā, paceļot mandātus, vienbalsīgi tika pieņemta rezolūcija par padomju varas nodibināšanu Latvijā. Tika izveidota saeimas komisija deklarācijas projekta izstrādāšanai par valsts varu Latvijā.

Jautājumā par Latvijas iestāšanos PSRS referēja Vilis Lācis, Latvijas iekšlietu ministrs. Šķiet, ka tomēr būtu pareizāk, ja ziņojumu šajā nebūt ne iekšpolitiskajā jautājumā (kaut gan var pieļaut, ka tas jau bija faktiski pārvērties par iekšpolitisku jautājumu) nolasītu valsts un ministru prezidents A. Kirhenšteins, V. Lācis uzsvēra, ka «ikviens no mums saprot, ka ir tikai viens ceļš kā nodrošināt mūsu valsts suverenitāti, mūsu zemes uzplaukumu, mūsu tautas materiālo un kultūralo labklājību, mūsu dārgās dzimtenes laimi, drošību un tālāku attīstību, ikvienu Latvijas pilsoņa īsteno brīvību un cilvēciskās tiesības... Ir sasniedzams un nodrošināms vienīgi ar Latvijas ielešanu Padomju Sociālistisko Republiku Savienības sastāvā (...). Debatēs ne-

viens deputāts nepieteicās, acimredzot ikviens no viņiem visu saprata. Vienbalsīgi, atklātā balsošā tika pieņemta rezolūcija par Latvijas iestāšanos PSRS uz tādiem pašiem pamatiem kā Ukrainas PSR un citas Savienībā ietilpstošās republikas.

Visa šī Latvijas tautai nozīmīgā jautājuma izskatīšana prasīja tikai kādas 40 minūtes.

Pilsoniskās Latvijas saeimu sesijās tika gari un plaši debatēti par sīkiem jautājumiem, to būtību, detaļām un iespējamām problēmām, kas var rasties, pieņemot vienu vai otru likumprojektu. Likumprojekti tika apspriesti trijos lasījumos, tajos tika ietverti deputātu ieteiktie labojumi. Nekas tamlīdzīgs nebija vērojams tautas saeimas sesijas gaitā. Valdija vienprātība un apbrīnojama saskaņa deputātu darbībā.

Latvijas Republikas satversme prasīja jautājumu par sabiedriskās iekārtas maiņu izšķirt tautas nobalsošanās jeb referendumos. Tautas saeima no šāda referendumā rīkošanas Latvijas tautas likteņa izšķiršanai atteicās un, tas liek uzskatīt, ka vēsturiskie 1940. gada 21. jūlija lēmumi taisīti, pienācīgi nenoskaidrojot tautas viedokli, kurai vienīgai Latvijā pēc satversmes piederēja valsts vara. Tautas saeimas pirmās sesijas sēdē 22. jūlijā tika izņemta zemes, kā arī banku un lielo uzņēmumu nacionalizācijas jautājums.

Par pirmo jautājumu referēja zemkopības ministrs LKP biedrs J. Vanags. Tika nolēmts nacionalizēt zemi, bet atstāt to individuālo zemnieku lietošanā, ierobežojot saimniecības apmērus ar 30 hektāriem. Par banku un lielo uzņēmumu nacionalizāciju runāja finansu ministrs K. Karlsons. Debatēs šai jautājumā nolēma neatklāt. Deputāti vienbalsīgi nobalsoja par A. Mieža nolasīto «Deklarāciju par banku un lielo uzņēmumu nacionalizāciju». Trešajā darbības dienā pārskatu par paveikto darbu sniedza centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs

A. Buševics, bet F. Degļavs mandātu komisijas vārdā ziņoja par ievēlto deputātu pilnvarām un saeimas sociālo sastāvu.

Tika ievēlta komisija 15 cilvēku sastāvā jaunas Latvijas PSR satversmes izstrādāšanai, kā arī delegācija 20 cilvēku sastāvā, kura tautas saeimas lēmumu par Latvijas iestāšanos PSRS sastāvā iesniegtu PSRS Augstākajai Padomei. 1940. gada augustā PSRS Augstākā Padome akceptēja tautas saeimas lēmumu.

Kā šodien vērtējami 1940. gada 21. un 22. jūlija neapšaubāmi vēsturiskie lēmumi? Padomju vara Latvijā tika proklamēta, bet ne realizēta. Pat LPSR Augstākā Padome netika vēlta, par tādu sevi izsludināja jau otrajā sesijā tautas saeima, paklausot J. Staļina priekšlikumam. Tikai 1948. gadā Latvijā notika vietējo padomju vēlēšanas.

Iestāšanās PSRS 1940. gadā nepasargāja Latviju ne no Vācijas agresijas, ne no smagiem kara postījumiem. Jākonstatē arī, ka privātipašnieku šķira tautas saeimas lēmumu rezultātā pārstāja eksistēt un tādēļ ir pamats runāt par sabiedriskās iekārtas maiņu Latvijā. Latvijai tika uzspiests staļiniskais kazarmu sociālisms, kura viens no elementiem bija plašas un nesaudzīgas represijas. Neattaisnojamā plašu tautas slāņu cerības uz demokrātiskāku, pārtikusu dzīvi. Latvija zaudēja patstāvību svarīgu iekšpolitisku lēmumu pieņemšanā. Izšķirošais Latvijas attīstībā 1940. gadā bija ārpolitiskais faktors.

Tikai administratīvās sistēmas demontāža, kas šobrīd uzsākta, pavēr iespēju Latvijas tautas 1940. gadā loloto centieni realizācijai.

V. BLŪZMA,

vēstures zinātņu kandidāts, LKP partijas vēstures institūta partijas celtniecības sektora vadītājs

LATINFORM

Tikšanās pansionātā

Rajona kara un darba veterānu padomes locekļi A. Logins, K. Butova, A. Sišovs apmeklēja «Sale- nioku» pansionātu, kurā dzīvo 60 vecu, vientuļu cilvēku un invalīdu.

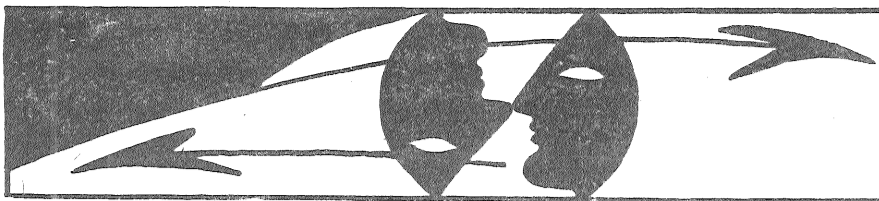
Nepiespiestā sarunā istabās cilvēki izteica savas domas un cerības. Piemēram, Genādijs Leonovs izsaka lielu pateicību kolhozam «Sarkanais Oktobris» par viņam pieskaitīto pabalstu, Monika Soma — K. Marksa kolhozam, Vilhelmine Luščiņa — Preiju 24. ceļu remonta un būvniecības pārvaldei. Sie kolhozi un uzņēmumus izrāda rūpes par veciem cilvēkiem. Bet Suvorova kolhoza vadība par Jevdokiju Krjukovu ir aizmirsusi. Viņas vīrs, kara dalībnieks, nomira 1966. gadā, bērnu nav, palikusi vientuļa. Kolhozā lopkopībā nostrādāti 12 gadi, pensiju un pabalstu nesaņem. Veterānu padome cer, ka Suvorova kolhoza vadība parūpēsies par Jevdokiju Krjukovu.

Pansionātā regulāri saņem jaunus laikrakstus un žurnālus, ir atpūtas istaba, kur novietots televizors, cilvēki vienmēr ir lietas kursā par jaunumiem republikā un valstī.

Sanitārais stāvoklis dzīvojamajās telpās, ēdnīcā, virtuvē ir labs. Pabijam kapsētā. Te aina izrādās bēdīga. Pansionāta iemītnieku apbedīšanas vietas ir nesakoņas. Teritoriju, kas iedalīta apbedīšanai, nepieciešams labiekārtot, nav nožogojuma, lielas krūmu audzes, kas jāizcērt. Pansionāta kolektīvs to nevar izdarīt pašu spēkiem, tāpēc nepieciešama nopietna palīdzība.

A. SISOVS,

rajona kara un darba veterānu padomes priekšsēdētājs

ES UN MANS LAIKS

Sveicam uzvarētājus!

Vasara nu ir zenītā. Un brīvdienas arī. Cetru ceturkšņu priekš un nedienas pamazām aizmirstas, un skolāsbērni jau krāj spēkus jaunajam 1989./1990. mācību gadam.

Ari mūsu «olimpieši» — republikānisko mācību olimpiāžu veiksmīgākie dalībnieki — apsveikums un balvas jau saņēmuši un pilnu krūti bauda vasaras jaukumus. Vairāki no viņiem — aizņemti iestājekāmēnu maratonā.

Bet mēs pavērosim, kā tad Preiļu rajona skolas izskatījās aizvadītā mācību gada olimpiāžu tabulā. Diemžēl, salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem, šogad šī tabula ir krietni pieticīgāka gan iegūto vietu skaita, gan kvalitātes ziņā.

Informātika

Atzinības raksts — Aināram Binde-ram (Preiļu 1. vsk., 10. kl., sk. J. Eglītis).

Atzinības raksts — Ārijam Petrovam (Preiļu 1. vsk. 11. kl., sk. J. Eglītis).

Matemātika

Atzinības raksts — Valdim Spūlim (Preiļu 1. vsk. 10. kl., sk. L. Ondzule).

Atzinības raksts — Ārijam Petrovam (Preiļu 1. vsk. 11. kl., sk. L. Ondzule).

Fizika

3. vieta — Jānim Brokānam (Aglonas vsk. 9. kl., sk. V. Kokina).
Atzinības raksts — Ārijam Petrovam (Preiļu 1. vsk. 11. kl., sk. E. Bleive).

Latviešu valoda un literatūra (skolām ar latviešu mācību valodu)

Rakstu darbu un izteiksmīgās runas konkurso godalgotu vietu nav.

Prozas darbu konkursā Atzinības raksts — Agrim Dzenim (Līvānu 1. vsk. 9. kl., sk. M. Kručiņina).

Recenziju konkursā Atzinības raksts — Laimai Petrauskaitei (Līvānu 1. vsk. 11. kl., sk. M. Kručiņina).

Novadpētniecības darbu konkursā Atzinības raksts — Silvijai Gailumai, Edītei Saršūnei, Ivetai Volontei (Vārkavas vsk. 10. kl., sk. J. Vilmane).

Republikāniskajās ķīmijas un ģeogrāfijas olimpiādēs mūsu rajonam godalgotu vietu nav.

Latvijas Jauno zinātnieku padomes, Latvijas ZTB republikāniskās padomes un Latvijas Valsts universitātes rīkota, notika

Latvijas 4. atklātā informātikas olimpiāde.

Tajā — 3. vieta Aināram Binde-ram (Preiļu 1. vsk.)

Ko mainīt komjaunatnē?

Rajona komjaunatnes pirmorganizācijās notiek Latvijas LKJS turpmākās darbības koncepcijas apspriešana.

Taču šai apspriešanai raksturīgi tas, ka netiek skarti pārbūves koncepcijas galvenie virzieni. Runa visbiežāk ir tikai par nedaudziem formulējumiem Statūtos.

Redzams, ka trūkst ticības reālām pārmaiņām. Ļoti maza ir ieinteresētība. Tikai 16 komjaunatnes pirmorganizācijās (no 79) ir apspriesta izvirzītā Latvijas LKJS pārbūves koncepcija.

Ar šo koncepciju, pat vairākiem tās variantiem komjaunieši un nekomjaunieši varēja iepazīties Latvijas centrālajā presē. Bet, lūk, ko uz šo brīdi mainīti ir ieteikuši rajona komjaunieši.

1. Komjaunieša vecums:

1) Par LLKJS biedru var būt katrs Latvijas jauniešs vecumā no 14 līdz 26 gadiem, kas atzīst LLKJS Statūtos un Programmu. Sasniedzot 26 gadu vecumu, atrašanos komjaunatnē var pagarināt vēl par 4 gadiem;

2) Par LLKJS biedru var būt katrs Latvijas jauniešs vecumā no 14 līdz 25 gadiem;

3) Komjauniešu vecums — no 16 līdz 30 gadiem.

2. LLKJS biedram ir tiesības LLKJS brīvi iestāties un izstāties.

3. LLKJS biedra pienākumi:

1) Būt LLKJS Programmas īstenošanai, strādāt jaunatnes masās, pildot savu pilsoņa pienākumu;

2) Cienīt savas tautas valodu, izzināt un attīstīt nacionālo kultūru;

3) Piedalīties apkārtējās vides aizsardzībā.

4. Komjaunatnes pamats ir pirmorganizācija, kurā pēc teritoriālā, radošā vai interešu principa

apvienojas vismaz 5 komjaunieši.

5. Komjaunatnes pirmorganizācijām ir tiesības izvirzīt savas organizācijas intereses aizstāvošus deputātu kandidātus.

6. Ikmēneša biedra nauda LLKJS biedriem:

1) No komjaunieša biedra naudas nomaksām atbrīvot nestrādājošās jaunās māmiņas un skolēnus;

2) Biedra naudu neatkarīgi no darba algas, atskaitīt 1 procenta apmērā;

3) 35 — 60 rbl. maksā 10 kap.,

61 — 100 rbl. maksā 50 kap.,

101 — 150 rbl. maksā 1 rbl.,

151 — 250 rbl. maksā 2 rbl.,

251 — 350 rbl. maksā 3 rbl.,

351 — 450 rbl. maksā 4 rbl., utt.

7. LLKJS biedri, kas ir PSKP biedri un ir ievēlēti komjaunatnes vadošajos orgānos, partijas biedra naudu maksā komjaunatnes kontā.

8. Biedra nauda:

1) Biedra naudu atzīst komjaunatnes pirmorganizācijās;

Sudraba gaismā...

Pamatojoties uz skolu pedagoģisko padomju lēmumiem, Latvijas pilsētu un rajonu tautas izglītības nodaļas šogad apbalvojušas ar sudraba medaļu «Par pa-

nākumiem mācībās, darbā un par priekšzīmīgu uzvedību» vispārīgglītojošo vidusskolu 356 absolventus.

Sīkāk — 8 mūsu rajona vidusskolu beidzēji.

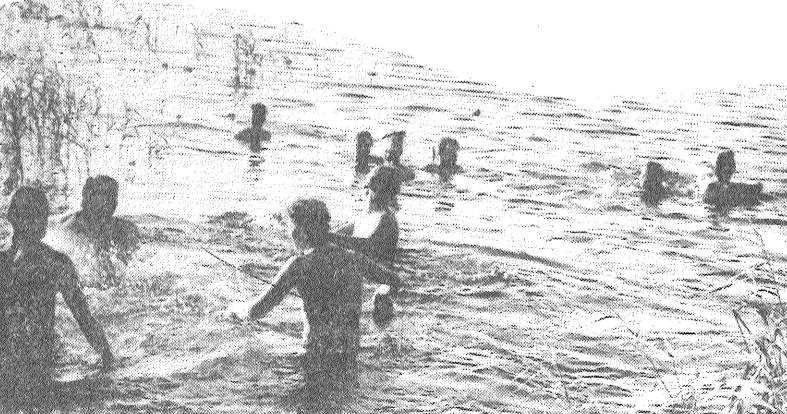
Līvānu 1. vidusskolā — Ilze Zarāne, Ligita Bogdane, Ilona Ancāne.

Aglonas vidusskolā — Rita Jerjomenko, Lilija Placiņska.

Vasara runā

LOTOS vienība «Bumerāngs» siena sagatavošanas laikā strādā K. Marksa kolhozā. Preiļu 1. vidusskolas skolēni kolhoza 2. iecirknī jau ir ievēluši skūņos praktiski visu plānoto sauso lopbarību.

Vai jums patik pārsteigumi?

Tāds netradicionāls pārsteigums ir 1989. GADA JAUNATNES MANTU UN NAUDAS REPUBLIKĀNISKĀ LŌ-

siena balsī...

Mūsu vienība sacenšas ar parāleklases vienību «Dzirkstele», kas arī strādā siena sagatavošanā šajā saimniecībā, tikai blakus iecirknī. Sacensība noris, kā saka, ar mainīgām sekmēm. Nu, bet siena laiks tuvojas finišam, rezultātus drīz varēs apkopot. Mūsaprāt, vinnētāji būs visi, gan skolēni, gan saimniecība.

ATELOS: «Bumerāngs» 2. brigāde rīta darba līnijā; «Kainadravas» ar lopbarību nodrošinātas; palciņš pavisam netaisns, un vēl viens šķūnis piņš; kolosāli ir pēc darba izpeldēties!

F. LIVMANIS, LOTOS vienību komandieris AUTORA foto

Lappuši sagatavoja S. JOKSTE

PĒC LATVIJAS laika bija stunda pirms pusnakts, kad Preiļu parkā mitējās dziedāšana (daudziem — arī dejojšana). Kad viena daļa skatītāju vienprātīgi devās mājup, otra (tikpat vienprātīgi) — pēc pāris stundas iemīļotu dziedātāju autogrāfiem. Jo to vakar pie mums ar Ogres jaunatnes centra svētību uzstājās vairāki šigada Cēsu folkfestivalā dalībnieki un svešatnē dzīvojošie un dziedošie latvieši Pāvils Johansons (Zviedrija) un Rolands Lappuķe (VFR).

Ar Latviju dziesmā

...vēl pildspalvas vēziens, vēl — «lūdzu», «paldies», vēl apkārt nedaudz jaušams koncerta satraukums, un kāds franču valodā dūng: «...neatstāj...». Bet autogrāfu tikotāju rinda sarūk, un, kad pienāk mana kārta, jau zinu, ko šovakar gribu teikt un vaicāt Pāvilam Johansonam.

— Jūs, trimdas latvieši, mums esat kaut kas līdzīgs zelta jundam — latviešu valodas tīrības, latviešu latviskuma un kultūras zelta jundam. Kas mēs esam jums?
— Jūs — istā tauta, kurai, diemžēl, ir daudz grūtāk pārdzīvot nekā mums. Pat ne materiālajā ziņā, bet garīgajā...

Pārāk liels ir migrantu procents Latvijā... Mums tā ir liela priekšrocība, ka ļoti pieturamies pie savas valodas, pie kultūras, ka tiek saglabāta tautasdziesma.

— Kura ir jūsu dziesma?
— Daudzas..., bet ja vistuvākās, — «Noriet saule vakarā» un «Es redzēju jūrīnā».

— Kad Latviju ieraudzīāt pirmoreiz?
— 1973. gadā. Pēc tam vēl vairākas reizes — kā tūrists. Un tad — pagājušā gada beigās.

Starpība ir milzīga. Notikusi krasi pārmaiņa. Cilvēkos. Kādreiz taču baidījās runāt, un sarunāties varēja tikai ar tuviem cilvēkiem. Arī tad — simbolos, ar zemtekstiem... Tagad visā Latvijā var runāt par Latvijas lietām.

— Jūs koncertā teicāt, ka Latgale jums kļuvusi tuva. Kur šais dienās esat pabijis?
— Ludzā, Rēzeknē, Aglonā... Ļoti dziļu iespaidu atstāja Aglonas baznīca. Tā ir viena no skaistākajām baznīcām, ko esmu redzējis...
— Jūs ticat Dievam...
— Jā. ...Savā ticībā cilvēks attīrās un arī attīstās... Esmu luterānis. Pie ticības lietām vēl... Pagājušajā gadā rediģēju «Dzimtenes kalendāru», kas iznāk Stokholmā un ko saņem arī Latvijā. Ilgus gadus to izdeva Kazimīrs Vilnis. Kad viņš nomira, nolēmām izdot piemiņas

numuru, bet nu laikam arī turpināsim to izdot tālāk.
— Bet ko mums var pateikt Pāvils Johansons — skolotājs?

— Esmu jau ievadījis sarunas šeit un ar Skolu pārvaldi Stokholmā. Ceru, ka man dos stipendiju, un tad es braukšu uz šejieni, uz Latviju. Apmeklēju skolas, pētīšu skolu lietas. Par to Zviedrijā ir interese. Vajadzīga informācija par skolu sistēmu gan te, gan tur... Varētu daudz kur uzsākt sarunas un sadarbīties. Palīdzēt. Esmu nolēmis to darīt.

— Visbeidzot — Latvijas atmoda, politika, frontes un grupējumi, un — jūsu viedoklis.

Galvenais, ka dialogs ir sācies — uz vietas, tepat Latvijā. Un par Latvijas nākotni. Ļoti ceru, ka nenotiks tā nelaime, ka latvieši sašķelsies. Jo nav svarīgi, kāds kuram nosaukums, svarīgi ir mērķis.

Tā nebija intervija. Tā bija minisaruna vienas izsmēķētas cigaretes garumā: Starp vadiem, gitārām un ziediem. Kaut dažos vārdos, bet par daudz ko. Arī par šo to te uz papīra neuzrakstītu... Bet to jau katrs dziesmās vareja saklausīt...

Minūtem ritot un vēlāk, savu domu šķetinot, jau kuro reizi pārliicinājos un sapratu, ka vienai

tautai, pat, ja tā ir izkaisīta, sadalīta un abpus jūras apmelota, ir vēl kaut kas būtiskāks un ticamāks par dieniško informāciju un vispārpaludinātiem uzskatiem. Tā ir nemaldīga sirds ticība, tautas kopības apziņa, neapzināta ģenoss un nervos ierakstīta nācijas atmiņa. Savdabīgs kods un parole, kas neļauj citam citu aizmirst, nodot. Kas liek un steidzina, un atgādina, ka katram katru dienu vēcam svētākajā no paaudžu paaudžu ceļiem — ceļā uz brīvību.

Nākošajā rītā mūsu tuvie un tālinie ciemiņi viņiem dāvātos ziedus atstāja pie pieminēta Mātei Latgalei Preiļu baznīcas dārzā.
S. JOKSTE

PAR KO DZIEDĀJA PĀVILS...
— **VISI CEĻI**
Vakars vēl tāls, vilciens... nav pusceļā pat.
Rīga vēl ļoti, ļoti tālu prom.
Rīts vēl ir tāls, kuģis vēl nav pusceļā pat.
Rīga vēl ļoti, ļoti tālu prom.
Rīts jau ir klāt, auto vēl nav pusceļā pat.
Rīga vēl ļoti, ļoti tālu prom.
Rīteni skan, tie cerības sliedēs kaļ.
Kuģis šķir viņus, kas nākotnes sapņus maļ.
Riepas, tās kauc, tik uz priekšu tu brauc un brauc.
Ātrāk! Ātrāk!

ATELOS:
 ziedi — Pāvilam Johansonam;
 dzied Rolands Lappuķe.
J. SILICKA foto

SODIEN KLUSUMS IESTĀJIES
Vakardien dzirdēju liepas šalcam un ievas čukstam tavos matos.
Tu biji vējš, kas deva mutes, un dārs ar sauli klēpi.
Es tevi gribēju, es tevi ieguvi, bet sodien klusums iestājies.
Miris ir viss, kas tik spilgti dega ar liesmām sāļām kā no jūras.
Tas bija vējš, kas pūta zvaigznes, un dārs ar nakli klēpi.
Tu mani gribēji, tu mani ieguvi, bet sodien klusums iestājies.

PADOMJU DZIMTENĒ

ĀRSTNICĪBAS AUGU TĒJAS

CITA. Tonizejošu tēju, kas satur ženšeru, zelta sakni, eleuterokoku un citronliānu, zāles ar medu, dažādus uzlējumus un ārstniecības augu ekstraktus sācis ražot pirmais kopīgais Padomju Savienības un Korejas farmaceutiskais uzņēmums «Fiton». Cetros mēnešos abu valstu speciālisti radījuši kopīgu uzņēmumu ārstniecisko līdzekļu ražošanai no augiem. Padomju puse veica celtniecības darbus, bet partneri no KTRD izgatavoja un samontēja iekārtas.

JURĀ SAVAKTA EKSPOZICIJA

TOLJATI (Kuibiševs apgabals). Muzikālā lāde un tās dārgumi — tālās krievu senatnes priekšmeti — tagad redzami novadpētniecības muzejā atklātajā izstādē. Visi šie eksponāti savākti, varētu teikt, pašreizējās Kuibiševs jūras dibnā, kur senāk atradās Stavropole — Toljati priekštece.

TADŽIKIJAS ŪDELES

DUSANBE. Viena no Hovalingas rajona upitēm tās jaunajiem iemītniekiem — Eiropas ūdelēm radušies pēcnācēji. Pagājušajā gadā no PSRS Zinātņu akadēmijas Sibīrijas nodaļas akademiķu pilsētiņas eksperimentālās fermas uz šejieni atveda vairākus nekā 50 ūdeļus. Tām nav ieteicams uzturēties

kopa ar Amerikas ūdelēm, tāpēc Eiropas ūdelēm izvēlējās divas dzīvesvietas — Kuriju grēdas salas un Tadžikiju. Eksperimenta mērķis — ne tikai saglabāt retos dzīvniekus, bet arī radīt republikā jaunu, ienesīgu nozari — kažokzvēru audzēšanu.

ATPOSTĪES UN UZLABOT VESELĪBU

SARANSKA. Mordovijas skoleni pionieri nometnēs guvuši iespēju ne tikai atpūsties, bet arī iziet ārstniecības kursu. Uz laiku autonomās republikas aródbiedrības pārvērtušas 15 nometnes par sanatorijām.

TRIS DRAUDZĪBAS VAĻI

VLADIVOSTOKA. Amūras liča krastā «pierakstījušies» trīs kokā iemūžināti pelēkie Kalifornijas vaļi. Viņu dzīve brāļi, ko pagājušā gada oktobrī no ledus slazda atbrīvoja Alaskas iedzīvotāji un padomju jūrnieki, tagad simbolizē abu valstu tautu draudzību, kas kļūst arvien ciešāka. So skulptūru grupu kā pateicību par palīdzību reto dzīvnieku glābšanā izgatavojuši un uzdāvinājuši Tālo Austrumu iedzīvotājiem amerikāņi.

TASS

Redaktora v. L. ZENKEVICA

PREIĻU KOOPERATĪVĀ ARÓDVIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus 1989./1990. mācību gadā

ikdienas pieprasījuma preču pārdevēja

specialitātē. Tiek uzņemtas personas ar video izglītību (mācību ilgums 1 gads) un ar astoņgadīgo izglītību (mācību ilgums 3 gadi).

Mācības notiek latviešu un krievu valodā.
Sekmīgie audzēkņi ar video izglītību saņem stipendiju 70 rubļus mēnesī, ar astoņgadīgo izglītību — 32 rubļus mēnesī.

Ir labiekārtota kopmitne.
Jāiesniedz sekojoši dokumenti: norīkojums no rajona patērētāju biedrību savienības, izglītības dokuments (oriģināls), darba grāmatīņa (strādājošiem), iesniegums, raksturojums, autobiogrāfija, medicīniskā izziņa (086/y), 6 fotogrāfijas (3x4 cm).
Dokumentu jāiesniedz līdz 20. augustam.

Skolas adrese: Preiļi. Kooperatīva ielā 6. Tālruni: 21764, 22865.

Atkārtoti paziņojam, ka rajona poliklinikas reģistratūrai telefona numurs ir 22056.

Izsakām dziļu līdzjūtību Regīnai Pastarei sakarā ar MĀTES nāvi. Preiļu sakaru mezglā kolektīvs

Preiļu rajona apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcija paziņo, ka:

līdz ar centrālās katlu mājas, kas atrodas Preiļos, Ļeņina ielā 2, un tās siltumtīklu rekonstrukciju, ko veic Daugavpils vispārējās celtniecības trests, KARSTĀ ŪDENS PADOŠANA UZ RĒZEKNES, ĻENINA, KOŠUKOVA IELU DZĪVOJAMAJIEM MASĪVIEM, MĀJU KOOPERATĪVA IELĀ 1, KĀ ARĪ RAJONA SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTAM, TIRDZNICĪBAS CENTRAM TIKS AIZKAVĒTA LĪDZ DARBU PĀBEIGŠANAI. Pārrēķins par karsto ūdeni būs izdarīts pēc remontdarbu pabeigšanas.
Rajona apvienoto katlu māju un siltumtīklu administrācija

REPUBLIKĀNISKAJAM PROJEKTEŠANAS UN MĀJU CELTNICĪBAS TRESTAM

steidzīgi vajadzīgi darbā: mehāniskā ceha meistars, mehāniskā ceha mehāniķis, automātisko un pusautomātisko kokapstrādes līniju operatori, koksnes izstrādājumu montētāji mājbuves cehā.

Griezties Republikāniskā projektēšanas un māju celtniecības tresta kadru daļā: Līvānos, Celtniecības ielā 2. Tālruni: 44693, 43938.

Saņem, baltā zemes māte, Vienu sirmu māmuliņu. Apsedz viņu silti, silti Savām smilšu villainēm.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Antonam Cakulam, MĀTI smiltājā izvadot.

Kolhoza «Vārkava» valde un sabiedriskās organizācijas

DAUGAVPILS MEDICĪNAS SKOLA

atgādina, ka līdz 1989. gada 14. augustam uzņem audzēkņus ar vidusskolas izglītību bez iestājekāmēmieniem ne tikai grupās ar latviešu mācību valodu, bet arī grupās ar krievu mācību valodu.

Skolas administrācija

Aizgājusi māmuliņe Baltu smilšu ciemiņā.
(Z. Purvs)

Skumju brīdī esam kopā ar Antonu Cakulu, MĀMUĻU smiltājā izvadot.

1. iecirkņa kolektīvs

Tu, mīļā māt, nu projām aizej klusi Tai ceļā pēdējā, no kura nepārnāk. (B. Saulītis)

Dalām sāpju smagumu ar Irēnu Ugaini un viņas ģimeni, no MĀMULAS atvadoties.
Kaimiņi

ĻEŅINA KAROGS

MŪSU ADRESE:
228250, Preiļos,
Komjaunatnes ielā 1.

● REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, parūjas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Vaikars ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105), Viena nos. Iespaidloksne. Ofsetiespiedums.
«Ļeņina Karogs» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета КП Латвия и районного Совета народных депутатов на латвийском языке.

Metiens 14 174 eksemplāri (latviešu valodā — 9 935 eks., krievu valodā — 4 239 eks.).
Indekss 68169.
Pas. 960.